

brez umetnije pred oči stavljeni in vunder nar veči umetnja, — práv po Kristusovo.

Drugi razdelk obseže „Prigodbe žalostne in vesele“. Tu beremo življenjopise dveh slavnih duhovnikov Lavantinske škofije gosp. G. Pevca in J. Miklava, in pa vsem Slovincem ljubiga Matija Ahacelna, kteriga imé hvaležna Slovenja nikdar pozabila ne bo. Že zavoljo tega samiga življenjopisa bi si mogel vsak domorodec létašnje „Drobtince“ omisliti in si jih dobro shraniti v spomin — Slovincov imenitniga rojaka in njih iskreniga prijatla! — Tudi vse druge prigodbe tega razdelka so dobro izvoljene bravcam v poduk in kratek čas. Spisi „Atila“, „Rudolf grof Habsburški“, „Peter Scapari“ podajo bravcam v prijetni besedi kos zgodovine; „Martinez tihotapec“ pa izverstne nauke za mlade in stare, ki v ti prigodbi vidijo, de le poštenost obveljá. (Škoda de se je pri natisu tega sostavka pogrešek primeril, de nismo cele prigodbe dobili, kar pa bodo prihodnje „Drobtince“ popravile). V sostavku „novi zvonovi v stari Vušenici“ beremo za vsaciga človeka zanimivo popisovanje, kakó so se zvonovi začeli, in lepo lepo razlaganje: kaj nam zvonovi pojó. Priložena je temu sostavku „Zvonov pesem“, poslovenjena po Šillerji že pred 20 leti od Njih Milosti, sedanjiga Lavantinskiga kneza in škofa gosp. gosp. Slomšeka, „ko so še duhovski pastir po Štajarskih gorícáh vesele pesmi po domače peli.“ V vsaki verstici se vidi, de Visoki pesnik so namen imeli in ga tudi dosegli, slavno nemško pesem nežno, poljudno in tudi prostimu bravcu umevno posloveniti, torej se tudi niso povsod natanjko izvirniga dela držali, temuč sémtertje od njega odstopili. Oni Sami pravijo, de nočejo, de bi se Njih pesem s pesmijo gosp. Koseskiga primerjevala, ki, natanjko po Šillerji zložena, sloví s svojim visokim pesniškim duham in umetno izvoljeno obleko. — Velike vrednosti so tudi nauki in razjasnila, na priličnih krajih poslovenjeni pesmi pridjane.

(Konec sledi)

V slovenskih rečéh.

(Od poslovenjene „Devica orleanske“ našiga Koseskiga) so začeli nemški časopisi veliko govoriti. Nar vredniši Dunajski časopis (Sonntagsblätter) oznani še clo v 36. listu, de je „devica“ že na svitlo prišla, pa Koseskiga tudi imenuje Kaseskisu, rekoč: „Schillers Jungfrau von Orleans ist eben vom Herrn Kaseskisu in slovenischer Uebersetzung erschienen. Dieser erste derartige Versuch soll eine treffliche Arbeit sein. Es scheint fast, als ob der an seltsamer Wort- und Satzbildung reiche Schiller eher den slavischen Mundarten, als den romanischen gerecht gemacht werden könne; wenigstens sind die italienischen und französischen Uebersetzungen, die wir bisher von seinen Werken besitzen, selbst Maffei nicht ausgenommen, weit hinter der Vollkommenheit zurück.“ — Temu oznanilu odgovorimo: de je gosp. Koseski zares to veliko delo dokončal, tode na svitlo dozdej še ni prišlo. Kar nam je bilo dovoljeno v tem brati, nas je zopet prepričalo, de je Koseski — vés slovenski Šiller. Enak Šillerju v čistosti misel in v kreposti jezika so ravno njemu vse lastnosti od nebés podarjene, Slovence soznani z nar čistejšim, pervim nemškim pesnikam. Práv ljubo nam je tedej, de večkrat od njega tudi v nemških časopisih beremo, samo to prosimo, de naj ga pišejo kakor se imenuje — Koseski!

Vesélo slovensko gibanje.

Učiliše za slovenski jezik v Gorici je od našiga presvitliga Cesarja dovoljeno.

Gosp. Javornikovo razlaganje svetiga pisma bo ob kratkim v natis prišlo.

Tudi od gosp. Robidata imamo knjižico za mladost spisano pričakovati.

Obljubljene so nam od gosp. Majerja „pravila kako izobrazevati ilirsko narečje in v obče slavenski jezik“.

Gosp. Muršec v Gradcu je po slovensko na svitlo dal slovnico slovensko.

Drobtince za novo leto 1848 so že v natisu.

Ravno takó tudi drugi natis sloveče knjige „Blaže in Nežica v nedeljski šoli“. — Se vé de bojo vse te knjige v novim pravopisu na svitlo prišle.

Ljubezin do domovine.

Št. Vidška fara nad Ipávo je undan zložila 20 dunajskih čebrov noviga vina za vojake domorodniga regimenta, ki so na Talijansko popotovaje 5. in 7. tega mesca iz Razdertiga v Ajdovšino šli in v Št. Vidu počivali; gosp. oficirji so bili pa s starim vinam postreženi.

Poslavljenje.

Presvitli Cesar so 30. kozoperska dozdanjiga kapitulara benediktinarskiga samostana in vodja zvezdoglediša v Kremsmünstru, gospoda Marjana Kollerja, izvolili vodja in predstojnika modrosloveskih šol na Dunaji in ga poslavlili z imenam praviga poglavarskiga svetovavca. Gospod Koller, slavni zvezdogléd in matematikar, je rojen Krajnc in ud naše kmetijske družbe.

Novíce.

(Viši škof v Parizu) so ukazali, de se imajo po vsih cerkvah zahvalne molitve opravljati za létašnjo posebno dobro létino na Francozkim.

(Bavarski kralj) so ukazali, de se imajo po vsih soséskah Njih dežele občinske sušivnice ali paštve napraviti, kjer se bo obilno pridelano sadje sušilo.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Eniga hudiča vùn, devet pa noter zagnati. — Kakošin je gospodar, takošin ima hram (hišo). — Kakor stari delajo, takó se mladi učijo. — Kakoršna služba, taka je plača, (tako je delo). — On se mu toliko smili, kot mesarju telce. — On je na dva kraja nož. — Še mu je materno mléko na bradi, pa bi se že rad ženil. — Kakoršin človek, taka je reč (beséda). —

Današnjimu listu je perdjan trideseti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	13. Listopada.		11. Listopada.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	44	2	54
1 > > banaške...	3	—	3	5
1 > Turšice.....	1	50	1	50
1 > Sorsice.....	—	—	2	20
1 > Reži.....	2	—	2	10
1 > Ječmena.....	1	40	—	—
1 > Prosa.....	1	52	1	56
1 > Ajde.....	1	50	1	38
1 > Ovsa.....	1	—	—	58